

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 49. Regina unacum Filio suo Rege Melodunum profuga.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Sæcul. XVI.
A.C. 1562. na iniquo ferebat animo, quid consilii caperet, ignara; cum enim vereretur, ne Triumviri sub veræ Religionis contra sectarios vindicandæ prætextu summum quoque imperium, cuius ipsa maximopere tenax erat, sibi arrogarent, & Regem, ipsamque captam abducerent, hinc Regem, semetipsam ejus Matrem, liberos, atque universum Regnum Condæo Principi commendabat, eum sæpius hortata, ut hostium suorum conatus totis viribus impediret, quam in rem ut majorem enixæ suæ voluntatis, ac fiduciæ in eum repositæ fidem ei testatam redderet, plures ad illum literas dabat, clam tamen id faciebat, ut promotæ spurixæ Religionis calumniam a se amoveret, nec Nobilium, populique invidia prævalente, Regni administrationem amitteret.

§. XLIX.

Regina unacum Filio suo Rege Melodunum profuga.

Thuan. l. 29. Interim Regina haud parum verita, ne Condæus Princeps confidentiam incautius testatam in rem suam verteret, suæ securitati consulere, ac Regem abducere toto conatu moliebatur, ne Triumviri subolentes, quod illa sese Condæi Principis præsidio committere moliretur, eam prævenirent, captamque
abstra-

abstraherent: eapropter omnem inopinatum insultum præpeditura sese unacum Rege Filio suo Meloduni includebat, quem in locum etiam Navarræ Rex contendebat, ubi pariter Merlæus Mercatorum Præfectus unacum quodam Ædili Reginam salutatum venerat, ac periculum, quod tam Metropoli, quam suis immineret, exposuit, significans, quod Condæus Princeps in eadem Parisiensi civitate tum commorans datis ad omnes inveteratos Calvinistas literis eos illuc convolare jussisset, proin necessarium foret, ut Rex Parisios rediret, eo potissimum nomine, quod haud vana esset suspicio, hujus Metropolis expugnationem a Condæo Principe agitari; nihil igitur in hac rerum vicissitudine magis expeditum dicebat, nisi ut Rex arma, quæ Montmorantii Marefcalli jussu ad urbis Prætorium fuere asportata, civibus reddantur. Ad hæc, quid respondendum, satis anxia hærebat regni Administratrix, Cancellarii tamen consilium secuta pollicebatur, quod intra paucos dies Regem Parisios reducere vellet, spe freta, fors interea rerum faciem ita mutatum iri, ut fidem datam exsolvere haud amplius adstringeretur: ergo Montmorentio negotium dabat, ut arma civibus redderet, ipsa vero, ut se ab omni metu liberam

Sæcul. XVI.
A C. 1562.

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

beram ostenderet, Fontem-bellaqueum contendit, ubi acceptis Condæi Principis literis certior reddebatur, quod in Aurelianensi urbe firma cudisset auxilia, quæ conscenso equo nunc exequi pararet: ubi etiam, si ipsa Regem eo conducere vellet, tota Aula contra Triumvirorum ausus tutum asylum re-
pertura esset. Verum hujus moliminis executio haud adeo expedita erat.

§. L.

Rex in Triumvirorum potestatem redactus, ac Parisios abductus.

Thuan. l. c.
Mezer. hist.
de France
tom. 2. abreg.
chron. tom. 5.
p. 85.
Belc. comun.
l. 29. n. 39.

Navarræ Rex præprimis custodes assignabat, qui Reginam Fontebellaqueo exire prohibebant, & postea ipsemet quantocius Parisios contendit, ubi urbis administratione Montmorentio Connestabilis Filio ablata eam Borbonio Cardinali conferri jussit. Subidem tempus Marlæus, atque Ædiles rursus quingentorum militum præsidium in urbem recipiebant, quod tamen, cum adhuc Montmorantius civitati præerat, facere recusabant: Regina vero consilii inops utramque partem pari favore complecti nitebatur, cum Triumviri haud abs re suspicarentur, ne Condæus Princeps, cum jamjam S. Claudii pontem pertransiisset, Regem in suam potestatem redigere moliretur, ut hac ratione æquam